

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta právnická
Katedra národního hospodářství
Nám. Curierových 7
Praha 1

Věc: posouzení diplomové práce vedoucím diplomové práce

Diplomant: Ing. Jiří Chmelař

Název diplomové práce: Dlouhodobé financování podniku – ekonomická a právní problematika

Cílem a obsahem diplomové práce bylo zpracování daného tématu z ekonomického pohledu a příslušné právní úpravy s důrazem na dělení zdrojů financování podniku podle časového hlediska a povahy zdrojů. Jak autor uvádí, jeho cílem bylo analyzovat jednotlivé možnosti dlouhodobého financování podniku.

Lze konstatovat, že uvedený cíl práce v podstatě naplňuje. Práce podává strukturovaný přehled jednotlivých forem financování s dostatečnou podrobností a za využití části odborné literatury, která tuto ekonomickou problematiku a její právní úpravu komentuje. (Nicméně i přesto mohlo být v práci užito více odkazů na zdroje, ze kterých autor čerpal).

V práci bylo ovšem potřebné definovat samotný pojem financování, což autor bohužel pominul. Financováním není tedy jen zajišťování finančních prostředků, ale zajišťování kapitálu ve všech jeho formách. Autor se v úvodu práce zčásti vypořádal se základním členěním zdrojů financí na vlastní a cizí kapitál oproti členění na externí a interní zdroje a s objasněním úvahy, proč je tvorba základního kapitálu externí formou financování.

Do externích zdrojů autor zařadil financování akciovým kapitálem (přičemž jiné právní formy podnikání pominul). Tomuto nedorozumění se mohlo předejít, pokud by diplomant v závěrečné fázi zpracování diplomové práce byl svůj postup konzultoval.

Při této příležitosti by totiž bylo autorovi doporučeno zpřesnit používanou terminologii. Například aby nebyl zaměňován podnik (jakožto předmět právních vztahů) s firmou (tedy s názvem právnické osoby) a s obchodní společností (tedy subjektem právních vztahů).

Pokud autor v práci zmínil fenomén odpisů, jako zdroje financování, je nutné tento pojem také blíže objasnit, jakým způsobem je toto financování zajištěno a jak funguje. Nebylo by taktéž od věci, kdyby autor uvedl, kde čerpal konkrétní údaje o podílu odpisů na interních zdrojích. Definice kapitálové struktury jako směsice různých cenných papírů (str. 4) neodpovídá povaze diplomové práce.

Jinak zpracování popisu jednotlivých zásadních podob financování je celkem zdařilé, opět až na chybná konstatování a označení typu „obchodní úvěr“, kterým je označována pohledávka dodavatele po době splatnosti. Že tato terminologie, někdy možná (nesprávně) užívaná ve slovníku ekonomické praxe, neodpovídá právní terminologii a institutům práva, je samozřejmě evidentní.

Autor dobře zpracoval zejména téma dluhopisů, leasingu i emise akcií a doplnil svá konstatování propočty a grafy (zde by bylo ovšem vhodnější, kdyby autor použil hodnoty proměnných přímo na koláčovém grafu, aby byl graf v černobíle verzi vůbec čitelný).

Práce byla zpracována poměrně zdařile. Bohužel se autor nevěnoval dostatečně pozorně právním aspektům jednotlivých forem financování, zejména terminologickým. Navrhuji proto, aby diplomová práce byla hodnocena pro případ zodpovězení doplňujících otázek známkou velmi dobře.

Otázky k zodpovězení:

- 1) Jakými právními předpisy je upravena leasingová smlouva?
- 2) Je třeba k převodu vlastnictví po ukončení leasingu nějaký právní úkon?
- 3) Jak je zajištěno financování podniku odpisy?
- 4) Jak by mohl být financován malý a střední podnik?
- 5) Z čeho je tvořen tzv. vlastní kapitál?
- 6) Proč by měl být nejdražším akciový kapitál, jak je uvedeno na str. 4?

V Praze dne 7.11.2006

JUDr. Ing. Zdeněk Hraba